

Gud er bare et andet ord for forelskelse

af Nathalie de Vallier | nov 10, 2022 | Anmeldelser, Prosa | 0 Kommentarer

Ditte Holm Bros debut *Fladland* fra 2021 er en boblande, højtidelig, humoristisk og æm fortælling om at være pige i grænselandet mellem barn og voksen og om at vokse op i det vestjyske fladland, hvor værdien af alt kan måles og høstes.

At vente på at tingene skal ske

Min krop føles for stor, huden strammer over kødet. Jeg ved ikke om jeg lystyrer for meget eller for lidt. Jeg vil gerne skille mig ud og være usynlig. Jeg er vild og lam. Et sitrende strå i vinden.

Det er ikke let at gå at vente på at tingene skal ske. Sally er tolv et halvt og venter på *blødet*, men inden det kommer, inden puberteten for alvor materialiserer sig, og *tingene begynder at ske*, sker der så meget andet i den skrøbelige overgang til ungdommen, hvor livet føles så stærkt og både er højtideligt og uendelig let.

I *Fladland* tager Ditte Holm Bro barnet alvorligt og fremskriver uironisk, med stor omsorg og dog humoristisk, hvordan det er at være krop i et landskab, hvordan det er at vente på kroppen, og hvilke udfordringer man står over for, når livet er fuld af grineflip, vaffelis, syrlige bånd fra hallen, men også grænsoverskridende erfaringer og en sprindende seksualitet.

I det vestjyske fladland, hvor bogen udspringer sig, er menneskenes og markerenes værdi baseret på, hvad de kan yde. Sally beundrer kornets standhaftighed, dets lydighed og disciplin, og længes efter at blive som det. Markerne bliver et helligt sted, et slags alter, hun kan finde ro og tilgivelse ved, men også et sted, hun kan fortabe sig i og forsvinde, hvor synden og renselsen flyder sammen. I sin søgen efter egen værdi hengiver Sally sig til forsagelsen; til en asketisk tilstand, hvor det at sige nej tak til slik belønnes med et hjerte i penalhuset, og hvor synden omvendt giver et kors i moralens regnskab. I en blanding af vestjysk nyttetænkning og en evig bevidsthed om Gud som et *øje i det høje* skaber Sally system i den ellers forvirrende tid, hvor det er svært at vide, hvornår man er for meget, og hvornår man er for lidt.

Ditte Holm Bro formår med en helt særlig nerve at indfange barnets kreativitet og blik på verden – et blik, der både forstår og ikke forstår, og som finder sin egen mening. Jord, blod og duftviskelædere bliver remedier i selvopfundne ritualer, der skal rense de unge pige- og drengekroppe i markerne og på pigeværelset:

Vicky spoler tilbage til begyndelsen af Lene Siel-båndet, og vi indleder seancen med at lægge vores pegefingre på tyggegunnimbalden. Maiken trækker linealer rundt langs syningerne på Mikael's jeans og op i ærmegabet på hans T-shirt mens jeg lægger viskelæder på hans punkter. Hver gang et viskelæder bliver lagt, hvisker jeg, dette er Guds legeme.

Det er netop denne særlige mysticisme og uironiske højtidelighed, der gør bogen så vellykket – at den unge pige og hendes indre liv, ideer og overbevisninger tages seriøst, uden at det hverken bliver sentimentalt eller patroniserende.

Gud er bare et andet ord for forelskelse

"Gud er bare et andet ord for forelskelse," siger Sallys mormor på et tidspunkt og indkapsler romanens komplekse sammenvævning mellem Gud, moral, spirende teenagebøger og forsøg på at danne mening i tilværelsen, Sally forelsker sig gang på gang, flygtigt eller vedvarende, men altid voldsomt. Det er en forelskelse udover køn, som også overstiger de konkrete personer og bliver til en måde, ikke bare at holde sig tæt på Gud, men at være i kontakt med hele verden.

Når romanen er allermost sitrende, er det netop i passager, hvor kristendommen, kærligheden og kropsligheden kulmineret. Det sker ikke mindst mod romanens slutning, hvor Ditte Holm Bro skriver stærkt og poetisk med reminiscenser af J.R. Jacobsens *Fru Marie Grubbe*:

Orgasmen kommer rullende. Pulsen dunker i underlivet som kirkeklokker inden en begravelse. Ringer for at åbne himlens porte. Jeg slipper min krop, jeg er ikke andet, fryden og smerten, en del af alt.

Poetisk ømhed

Fladlands coming-of-age-narrativ er på ingen måde nyt, men på trods af, eller måske netop på grund af, genkendeligheden, og det universelle i fortællingen, er den stadig relevant, og når man skriver så præcist og poetisk som Ditte Holm Bro, bliver fortællingen alligevel ny. Når Sally siger om Ester: "Jeg vil kysse hendes sjæl med mine hænder", eller Vicky siger "Få det under" om kornet, sker der en konstant væksevirkning mellem det profane og det hellige, mellem kropsligheden og kristendommen, *Fladland* bliver en påmindelse om ømheden i et ungt menneske, om alvoren, frygten, begæret, længslen og ikke mindst kærligheden – der er så meget kærlighed i *Fladland*, så meget at forelske sig i.

Info

Ditte Holm Bro: *Fladland*

Kronstork

2021

198 sider

Kategorier

Anmeldelser (5)

Artikler (37)

Biografi (6)

Faglitteratur (7)

Fotobog (2)

Grafisk novelle (7)

Ikke kategoriseret (1)

Interview (11)

Litterær begivenhed (1)

Lyrisk (113)

Mixed media (39)

Modsporsliv (1)

Novellesamling (6)

Prosa (199)

Tidskrift (1)

Seneste indlæg

[Gud er bare et andet ord for forelskelse](#)

[På tur med en romantiker](#)

[Nyt liv til Falladas klassiker](#)

[En længsel drivende ned ad siderne](#)

[Tanken er fri!](#)